

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Orphevs. Philostratus in Orptheo. VXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

αὐτοῖς ὑπεργαίνονται, τὰ τε ἄλλα, καὶ ὅτι κη-
 ρύπτιον αὐτὸν ὅσθ' ἀγοπίοις προεχόδη.
 προσάγεται οὐρ, καὶ οἷον ἐρχεται αὐτῶ ἐκ τῆ
 ὑδατῶ, βρέφη ἀπαλά, καὶ μειδιώντα μετέ-
 χων δὲ σήμαι αὐτὰ, καὶ τὸ λάλω, καὶ οἱ μὲ τοῖς
 ὤμοις αὐτῶ ἐφίχοντο, οἱ δὲ τῶν πλοκάμων
 ἐκρέμανται οἱ δὲ ἀγκάλῃ ὡς χεθεύδων οἱ δὲ
 κωμάζοντι ἐπὶ τῆ σέρνῃ ἢ ἀναδιώσκοντι αὐ-
 ρίς ἀνθη, τὰ μὲ ἀπό τῆ κόλωβ τὰ δὲ ἀπό τῆ ἀγ-
 κάλης ὡς σφάνης τὴ ἀπ' αὐτῆ διαπέκοιεν, καὶ
 καθεύδοιεν ἐπὶ τῆ ἀνθέων ἱερῶ, καὶ ἐνωδεῖς:
 ἐπιβαίνοντι ἄλλοις ἄλλω τὰ παῖδια, σείτρης
 ἕμα ταυτὶ γὰρ ἑναυλα ἐκείνη ὡ ὑδατῆ κρο-
 κόδελοι μὲ οὐρ, καὶ οἱ ποτάμοι τῆ ἵπταν, οὗς τῶ
 Νείλω τινὲς προσχεύοντι ἀποκείνται, νῦν ὅν
 βαθεία τῆ δόγη μὴ δὲ τοῖς παῖδιοις ἐμπετῆ.

mopere oblectatur, cum ob alia, tum vel ma-
 xime, quod ipsum, quantum Aegyptijs pro-
 fusus sit, enuntient; procedunt igitur, & velut
 ex ipsa aqua molles, ac ridentes progrediun-
 tur infantes: participes autem esse, & sermo-
 nis existimo. Hi quidem ipsius humeris insi-
 dent, hi à cincinnis eius suspenduntur, non
 nulli in vlnis dormiunt, alij in pectore petu-
 lanter saluunt, ipse verò tam ex sinu, quam
 ex vlnis, flores offert pusionibus, vt ex ipsis
 corollas contexant, & sacris odoribus per-
 fusi; & ex pueris alius aliò cum fistris ascen-
 dit, hac enim illi aquæ consona sunt instru-
 menta: Cæterum, crocodili, & qui à nonnul-
 lis Nilo adscribuntur, hippopotami, nunc in
 imo iacent vortice, ne pueris terrorem iacu-
 tiant.

ORPHEVS.

Philostratus in Orpheo.

Descriptio XVI.

Ορφέα τῆ μέσης, Νέξαι τῆ μέση, καὶ τὰ μὴ μετέχοντα λόγῳ, λογο-
 ποιῶσι φασὶ πάντες. λέγει δὲ, καὶ ὁ ζω-
 γραφῶ. λέων τὸ οὐρ, καὶ οὗς αὐτῶ πησίον
 ἀκροατῆ τῆ Ορφέως, καὶ ἔλωφ, καὶ λα-
 γυῖος ὅσθ' ἀποσπῶν τῆ ὀρμῆς τῆ λέοντῶ,
 καὶ ὅσθ' ὅσθ' ἀπὸ δῆρα δεινὸς ὁ δὴ ξυμωγελάζοντα
 αὐτῶ ραδύμω, νόμ' ἴαβομοι. σὺ ἢ μὴ δὲ τῶς
 θενίνας ἀργῶς ἴδης, μὴ τοὺς μεσικοὺς, μόνον
 οἱς σκευσομῆν τοῖς ἀλσειν ἐσθ', ἀλλ' ὅρα
 μοι, καὶ τὸν κραγῆτιω κόλοϊομ, τὸν λακέρων
 αὐτῆρ, καὶ τὸ τῆ δίδος ἀετόμ. ὁ μὲ ὅσθ' ἄμ-
 φω τῶ πέρυγε ταλαντεύσας, ἢ ἑαυτῶ ἀπενῆς
 ἐς τὸ ὄρφα βλέπει, οὐδ' ὅσθ' ἐπὶ σφρόμωμ τῆ
 πησίως, πησίον ὄντῶ. οἱ ἢ ζυγλείσαντες
 τὰς γένης, ἢ ἐστὶ τῶ δέλογοντῶ, λύκοι ἢ οὐρεῖ,
 καὶ ἄρτες ἀναμῆ, ἢ τῆ δῆσῶτες. νεανιεύεται
 δέ τι, καὶ μῆρον ὁ ζωγράφῶ. δένδρα γὰρ ἀ-
 νοσάσας τῶν ῥίζων ἀκροατῆς ἀγει ταῦτα
 ὡ ὄρφε, καὶ περιμῆσιν αὐτῶ. πεύκη τὸ οὐρ

Orpheum Musæ filium mollissimis fidibus, rationis etiam expertes feras demulsiſſe, omnes fabulosi testantur scriptores, omnium ferme pictorum colores loquuntur. Quare leo, & asper propè adsunt, Orpheum auscultant, & ceruus quidem, ac lepus minimè ab impetu leonis resiliunt, & quibuscunque in venatione terribilis hæc fera visa est, congregantur segnes, ac remissi, cum ipso, vt apparet, feriente. Cæterum, ne aues quidem inertes videris, non canoras tantum, quibus suauis modulòs conuiderè saltibus mos est: quin etiam vide clamorolum graceulum, & stridulam cornicem, & Iouis aquilam: hæc quidem qualis est, alarum librata remigijs, vt sponte sua defixis oculis Orpheum spectat, ne se ad proximum lepasculum præda scilicet oblita conuertit. Hic porro constrictis maxillis (quæ ars est Orphei mulcentis) & lupi, & agni promiscuè attoniti, saltatorium orbem versant. Maius porro quiddam animosus pictor comminiscitur: nam arbores à radicibus auulſas, ad auscultandum Orpheum ducit, atque ipsi

καὶ κυπάρισσι, καὶ κληῖδρι, καὶ ἄγειρι
 αὐτῆ, καὶ ὅσα ἀλλὰ δένδρα ξυμβάλλοντα
 τοὺς πύργους, οἷον χεῖρας, περὶ τὸ ὄφρα ἔσκηκε
 καὶ τὸ θεῖον οὐν αὐτῶ συγλείεσι, οὐ δεη-
 θέρι τὴ τέχνης. ἴν' οἶτε θριδεις ἐπ' αὐτῶν χα-
 θεῖονιο, καὶ ἐκείνῃ ὑπὸ σκιᾷ μισσθρογίῃ,
 ὅτ' ἀδύται, ἀρτίχουμ ἐκβάλλων ἔσλομ, ἐπὶ
 ῥέοντα τῆ παρεια, τιάραν ἧ χρυσαυγὴ ἐπὶ
 κεφαλῆς ἀφῶν. τὸ ἧ δμμα αὐτῶ ξυμὸν ἀ-
 ἐρότητι σνεργῶμ, καὶ ἔνθεομ, ἀεὶ τ' γνώμης ἐς
 θεολογίαν τενέσσης. τάχα δέ τι, καὶ νῦν ἄδει,
 καὶ ἡφῶρὺς, οἷον ἀποσημαίνεσθα τ' ἔμ' ἀσμά-
 τωμ, εὐδύς τε αὐτῶ μεταθέσθα, πρὸς τὰς ἴτ'
 κινήσεων Ἰσοπίας, καὶ τοῖν ποδῶμ, ὁ δὲ λαός,
 ἔπερὲιδαν εἰς τὴν γῆμ, ἀνεχεὶ τὴν κινάραμ.
 ἔπερ μῆροσυ κειμένλμ. ὁ δεξιὸς δὲ ἀναβάλλ-
 λεται, τ' ῥοθμὸμ, ἐπικροτῶν τᾶδαφ τῶ
 πεδίλω. αὐ χεῖρες ἧ ἦ δεξιά ξυμέχουσα ἀ-
 πρὶξ τὸ πῆλκ' Ἰον ἐπὶ ἔτα ἀι φθόγοις ἐγκειμέ-
 να ἧ ἀγκῶνι, καὶ καρπῶ εἰσω νεύοντι. ἡ λαὰ δὲ
 ἔρβοις πῆλθαι τοῖς δακτύλοις τοὺς μίτῶς.

ipfi in orbem sistit. pinus igitur, & cupressus,
 & alnus, & populus: hæc & alia quævis ar-
 bores confusus ramis, tanquam confertis ma-
 nibus Orpheum circumdant, ac certè thea-
 trum ipsius gratia, non sine exquisito quo-
 dam artificio circumcludunt. Cerne iam, ut
 aues in ramis confideant, & Orpheus in vit-
 bra moduletur: ipse quidem sedet, erumpens
 lanuginem genis, molliter inferpentem: tia-
 ram auro fulgentem in capite rectam gestat,
 & oculus ipsi mollitie simul, atque ignea so-
 lertia temperatus, Deoque plenus apparet,
 mente ad considerationem, de natura Deo-
 rum semper intenta: fortè etiamnum aliquid
 canit ac supercilium quasi designaret, car-
 minum sensum, repente cum ipso mutatur,
 ad motionum conversiones. At pedum qui-
 dem lævus terræ nixus citharam sustinet in-
 cumbentem femori, dexter verò orditur mo-
 dulos, pulsans solea pavimentum: manuum
 autem dextra plectrum firmiter tenens, ex-
 tenditur supra fides incumbente cubito,
 & palma intorsum nutante, ac re-
 flexa: sinistra rectis fe-
 rit digitis fi-
 des.

Nota ad Orphei statuan.

Hoc argumentum diserèd prosequitur est
 Claudianus in præfatione libri secundi, de rapto
 Proserpine: quod hic habes tam delicatè descri-
 ptum, ut nihil in Græcis veteribus opulentius,
 aut elegantius esse possit.
 Καὶ λαγῶδες ἐκ ἀπωπηδῶν.
 Secutum blandi teporem fouere molossi,
 Vicinutq; lupro præbuit agna latius.
 Ὁ δῆρ, ita appellatur leo κατὰ Ἰσοχῆν,
 quod, ut ait sapientissimus Philo, habeat
 τὴν φύσεως μοναρχίαν.
 Καὶ τὴν λακερῦζαν αὐτῶμ, ἧ hoc γλω-
 σσης πινδαριέσσης, quod ad iunonem vulgatis-
 simum dixit pro iudicæto.
 Ita Hesiodus, & Diuus Gregorius appellans
 λακερῦζαν μελάγχρομ.
 Ὅτ' ἐπὶ τ' ἐέλγοντι, nihil immutandum
 video, ἧ ex interpretatione nostræ præcipua est
 huius loci sensus.
 Νεανίτευται: iuueniliter iuuentis exultat.
 Sic Plutarchus dixit, ἐν τῇ βουλῇ γβαλέ-

ευεδοῖα: ἧ Horatius, Iunonavi versibus.
 Aut nimium teneris iuuenentur versibus
 unquam.
 πύκκα τε οὐν. Et comitem Quercum Pinus
 amica trahit.
 Δεξδέντα τ' τέχνης, locum, ut video corruptum
 suspicatur est interpres: sed nihil expeditius,
 nam δεξδέντα refertur ad τὰ δένδρα, non ad
 δεξιόν.
 Ἀρτίχουμ, uellicipem designat, qualis il-
 le.
 Ἀρτιχάρακτον ἔχων ἐπὶ κύκλόν ὑπήνης.
 Non. Dio.
 Ora puer primâ signans intonsa iuuentæ,
 Maro.
 Μετανδῶσα ὄφρὺς, Μεταδέουσαν conij-
 cit interpres: ego nihil mutandum censeo, ut
 eodē verbo Philostratus in Amphione, τρέπεται,
 καὶ πρὸς τὴν Ἰρίν μετανδῶσει proprie in flo-
 ribus, ad ceteras tamen mutationes exprimen-
 das traducitur σοφιστικῶς.

